הנביא והחכמים וראשי הישיבות שמעו דברי, הנה כאן נרמז מה שאמרו חז"ל אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, דהיינו שאין ז"א החבוש עם המלכות בגלות יכול להתיר עצמו ולגאול את השכינה, אלא רק מכח תשובת ישראל. **דְּאִיהוּ קָשׁוּר בְּקִשׁוּרָא דִתְפִלִּין דְּיָד, וְאָסוּר בִּתְפִלִּין דְּרֵישָׁא, כַּד לֵית** (ליה) **בֵּן לְמִפְרַק לֵיהּ, מִסְטְרָא דְבֵן יָ"הּ** מאחר שבגלות ז"א קשור בקשר תש"י שלו שהוא סוד כתר רחל, ובזה הוא אסור וקשור בתש"ר דרחל,[שפז] והוא כאשר אין צדיקים הנקראים בנים לזו"ן שבכוחם לפדות את זו"ן מהגלות, כי אלו הצדיקים הם מצד י"ה דאו"א ואז יש יכולת לזו"ן להיגאל. **בְּהַהוּא קִשִּׁירוּ אִיהוּ אָח חָבוּשׁ וְאָסוּר, דְּלֵית לֵיהּ רְשׁוּ לְמִפְרַק יַת גַּרְמֵיהּ** ומשום כך בזה קשר התפילין דרחל ז"א קשור בה וכנ"ל, ובזה ט"ס א"ח דאח"ד שהוא ז"א הוא חבוש ואסור יחד עם ד' דמלכות ובזה אין לו רשות לגאול עצמו כי אין חבוש מתיר עצמו, **דְּאִיהוּ ד' עַצְמוֹ דְּאָח,** (בראשית ב) **עֶצֶם מֵעֲצָמַי קְרָא לָהּ לְגַבֵּיהּ,**

אור הרשב"י

בכדי לשומרה מאחיזת הקלי', וזה הדבר דומה לענין הייבום והחליצה, כי האח שהסתלק ונעלם הוא הז"א ועלייתו למעלה הוא סוד מיתה ואשתו היא המלכות, והאח המייבם הוא היסוד הנקרא טוב ובו סוד הגאולה, וכאשר ישראל אינם שבים בתשובה הוא סוד ואם לא יחפוץ לגאול מאחר שאין צדיק שיעשה טוב למטה ובזה אין ביכולת ז"א לגאול אותה מאחר שהיא עצמו ובשרו ואין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, ומשום כך בבזה נאמר וגאלתיך אנכי שהיא הבינה שהוא סוד 'בעתה'.

[שפז] דהיינו שתש"י דז"א הוא תש"ר דרחל כדאיתא בשער הכוונות – דרושי תפילין דרוש ה' וז"ל: ואז נעשים בראשה בחינת תפילין נמצא שבערך ז"א נקרא תפילין של יד, ובערך נוקבא נקרא תפילין של ראש שלה ממש, ובזה לא יקשה לך מאמרי הזוהר אם התפילין של יד הם תפילין דזרוע ז"א או אם הם תפילין דנוק' כי הכל אמת והם

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּקַרְקַפְתָּא דְתְפִלִּין דְּרִישָׁא כי הנה ד' דמלכות היא עצם של א"ח דז"א מאחר שז"א קרא אותה לגביו 'עצם מעצמי', והוא מצד קרקפתא דכתר דרחל שהוא סוד תש"ר דילה וסוד תש"י דז"א. **וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי קָרָא לָהּ מִסְּטָרָא דְּלִבָּא** ומה שהוא קרא אותה 'ובשר מבשרי' הוא מצד הרשימו של המוחין דנוק' הנמצאים כחותם על לב ז"א,[שפח] ובזה נמצא שז"א קשור ואסור עם השכינה בגלות ומשום כך אין חבוש מתיר עצמו אלא עד שתגאלם הבינה.

סוד עסק התורה שיהיה לשמה לשם השכינה

וְלָא לְמַגָּנָא אָמַר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבִגְמִילוּת חֲסָדִים וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצִּבּוּר, מַעֲלֶה אֲנִי עָלָיו כְּאִלּוּ פְּדָאַנִי לִי וְלִבָנַי מִבֵּין עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת והנה לא לחינם אמר הקב"ה שכל העוסק בתורה ובגמ"ח ומתפלל עם הציבור מעלה עליו הכתוב כאילו פדאני ואת בני מהעכו"ם,[שפט] והוא מאחר שהגאולה תלויה במעשיהם הטובים של ישראל. **וְכַמָּה בְּנֵי נָשָׁא דְקָא מְשַׁתְּדְלֵי בְּאוֹרַיְיתָא, וְעַבְדֵי גְּמִילוּת חֲסָדִים, וּמְצַלִּין, וְלָא**

אור הרשב"י

תפילין גמורים ממש בראש רחל כענין תפילין שבראש ז"א.

[שפח] כדאיתא בשער הכוונות – דרושי תפילין דרוש ה' ובו נבאר ג"כ פסוק שימני כחותם על לבך כו' אשר בספר הזוהר והתיקונים ביארוהו על תפילין של יד והוא דע כי יש חילוק בין ז"א לנוקבא כי הרשימו דז"א מסתלק ועולה על ראשו אבל רשימו דמוחין דנוקבא נשאר תוך ז"א ממש תוך החזה שלו אשר שם נתון לב ז"א ומשם יוצאת הארת אל הנוקבא.

[שפט] כדאיתא בברכות דף ח' עמוד א' וכתיב: פדה בשלום נפשי מקרב – לי וגו'. אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אִתְפְּרַק קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ וְיִשְׂרָאֵל וקשה שהרי כמה העוסקים בתורה ועושים גמ"ח ומתפללים עם הציבור, ועדין לא נפדו הקב"ה והשכינה וישראל מהגלות. אֶלָּא דְּיִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרַיְיתָא, לְחַבֵּר יָתָהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אלא סוד עסק התורה שיוכלו להיגאל, הוא דווקא אם מכוונים כראוי לשמה בכדי לייחד את השכינה עם הקב"ה ז"א, בסוד לשמ"ה לשם ה' שהוא לגאולת השכינה שהיא האות ה' האחרונה (רמ"ק). וּגְמִילוּת חֲסָדִים, הָא אוֹקְמוּהָ, דְּהָא אֵין חָסִיד אֶלָּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ, דְּכָל פִּקּוּדִין דְּעָבִיד, לְמִפְרַק בְּהוּ שְׁכִינְתֵּיהּ, וּבְהָא עָבִיד חֶסֶד עִם קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וסוד גמ"ח, הוא כמו שלמדנו אין חסיד אלא המתחסד עם קונו, דהיינו שאת כל המצוות שהוא עושה הוא מכוון בכדי לפדות את השכינה מהגלות ובזה הוא עושה חסד עם בעלה הקב"ה ז"א[שצ].

אור הרשב"י

ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור – מעלה אני עליו כאילו פדאני, לי ולבני, מבין אומות העולם.

[שצ] ומה שלא נגאלו ישראל בזמן רשב"י ושאר דורות הקדמונים, הוא מפני שכך גזרה חכמתו יתברך שישארו ישראל בגלות אלף שנים בסוד כל היום דוה.

כדאיתא בהקדמת מוהרח"ו זיע"א על שער ההקדמות וז"ל: ובג"ד השבעתי אתכם בנות ירושלים וכו' פירוש הדברים כי הנה היתה השבועה הגדולה לאלהי"ם שלא יעוררו את הגאולה עד שאותה האהבה תהיה בחפץ ורצון טוב כמ"ש עד שתחפץ כבן העובד את אביו ועיין בכל פלטרין דיליה ובכל גניזין דיליה ולא כעבד העובד במשנה ולוקח השפחה ע"מ לקבל פרס וכבר אמרו רז"ל כי זמן השבועה היא עד אלף שנים כמ"ש ז"ל בברייתא דר' ישמעאל בפרקי היכלות ע"פ דניאל וז"ל ואתיהבון בידיה עד עידן ועידנין ופלג עידן ואיך הראהו הקב"ה ליעקב אבינו שר עולם והוא שרו של בבל ע' עוקין וכו' ע"ש. וכן בזהר פרשת וירא ד' קי"ז ע"א וז"ל אמר ר' יוסי כל דא אריכו זמנא יתיר מכמה דאוקמיה חבריא דאיהו יומא חד גלותא

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

המכוין במצוותיו הוא גומל חסד עם השכינה

מַאן דְּגָמִיל חֶסֶד בִּשְׁכִינְתֵּיהּ, עִם קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָּמִיל ומשום כך מי שגומל חסד עם השכינה כאשר הוא מכוון במצוותיו לפדותה מהגלות, אז הוא גומל חסד עם הקב"ה ז"א בעלה. **בְּגִין דְּכַד חָבוּ יִשְׂרָאֵל, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה בָּעֵי לְיַסְּרָא לוֹן, אִימָּא**

אור הרשב"י

דכנסת ישראל ולא יתיר דכתיב נתנני שוממה כל היום דוה.

וכן הגם שהאריז"ל היה משיח בן יוסף, לא נגאלו אז ישראל לסיבת הגמ"ח והקטטה שהיה בן החברים.

כדאיתא בספר שבחי האר"י ז"ל וז"ל: והאר"י ז"ל בעמדו על ציון שמעיה ואבטליון, והתלמידים עמו, אמר להם בני תדעו ששמעיה ואבטליון צוו לי לאמר לכם שתתפללו על משיח בן יוסף שלא ימות, עכ"ל. וכתב מוה"ר חיים ויטאל בספרו ומרוב טפשותינו לא היה בנו דעת לשאול אותו מי הוא משיח בן יוסף, ולא עמד אלא ימים מועטים ונתבקש רבינו מאור עינינו בישיבה של מעלה, ונודע לנו למפרע שהוא היה משיח בן יוסף, ומרוב ענוותנותו לא רצה לגלות עצמו.

ועוד שם איתא שאחר כך עשה האר"י ז"ל הסגר אחד לאלו העשרה חברים, ותיקן חדרים לנשים והטף בפני עצמו באותה החצר של ההסגר עצמו. לסוף חמשה חודשים נפלה קטטה אחת בין הנשים בערב שבת, והנשים הגידו אותו לבעליהן, ונמשך עד שגם החברים נתקוטטו, והרב ע"ה תמיד היה מזהיר אותם על האחוה והאהבה שיהיה ביניהם תמיד שלום אהבה ואחוה, ובאותו היום עברו על דבריו בעוונות. ולעת ערב יצא עם החברים לקבל השבת, וחזר לבית הכנסת סר וזעף, וישב כל זמן התפלה באנינות. ומהרח"ו כשראה אותו באותו סגנון נבהל מאד, כי לא כן היה מנהגו לעשות כן. לאחר שסיימו הקהל התפלה, הלך ר' חיים אצלו ואמר לו, רבינו למה ראיתיך כל זמן התפלה הזאת באנינות ובמר נפש. אמר לו האר"י ע"ה מפני שראיתי בקבלת השבת הס"מ, ואמר זה הפסוק גם אתם גם מלככם תספו (שמואל א' י"ב כ"ה), מכאן נראה שכבר נחתם גזר דין בעו"ה, ולא נחתם אלא בעבור קטטה שנעשה היום בין החברים, שכל זמן שהיה שלום ביניהם לא היה לו בית כניסה לקטרג.

וכן היה בעוונותינו הרבים באותו זמן נתבקש בישיבה של מעלה מורנו ורבינו עטרת ראשנו ז"ל, וגם ה' חברים עמו, וחיי למר שבק.

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000